

Kullaren, odlad mark på Salmans ägor

Björklinge sn, Norunda lid, Upps. l.
ku | u | η
namnet end. ins. uyttonnet så, att när man
skulle odlas, kallades det kullaren; sedan antogs
en glömd man f-et, el. också glömd man
räkta speech över ena l-et, i så fall d l.

Birgitta Sandelin, 1952